

A: TOT EL PERSONAL DE LA UB (PAS I PDI)

Companyes, companys,

Un any després que el Rector de la UB prengués possessió del càrrec, ens trobem que la majoria dels greus problemes que la nostra universitat tenia plantejats continuen bloquejats. Sembla que continuem amb la línia de la destrucció de l'autonomia universitària per convertir les universitats públiques al servei de la societat en universitats públiques gestionades com a privades i al servei del món empresarial.

El camí de l'infern està ple de bones intencions i, de vegades, millors paraules. En aquest temps de mandat, hem assistit a estratègies de dilació davant dels problemes que tenim plantejats. És molt significatiu que la major part de la comunitat universitària estigui molt preocupada pels problemes de gestió i de futur que ens afecten, mentre el nostre Rector sembla que pretén resoldre'ls, exclusivament, a base de bones paraules.

L'anterior equip rectoral va deixar una herència nefasta pel que fa als problemes crònics del PAS i que a data d'avui encara segueixen estancats: greuges comparatius com la no equiparació entre laborals i funcionaris, manca de reconeixement professional, precarietat laboral, manca de desenvolupament o aplicació d'acords i del 5è Conveni del PAS laboral, externalització, etc. Tot això agreujat pels canvis organitzatius i de tasques originats pel procés d'implantació de l'EEES.

Pel que fa al PDI continuen els greus problemes de precarietat laboral, la falta de perspectives pel professorat més jove, la persistent burocratització i normativització, i les inadequades condicions de treball que en moltes ocasions impedeixen millorar l'activitat docent i de recerca.

La UB continua sense una política clara de personal, a no ser que les intencions d'aquest Rectorat, amb el suport de la Gerència i el Consell Social, sigui reduir plantilles i rebaixar els drets del personal. És cert que el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa té una clara responsabilitat a l'hora de dificultar la resolució dels problemes que tenim plantejats, però això no anul·la la responsabilitat del Rector i el seu equip de govern.

Les recents dimissions (veure les cartes de dimissió publicades a la nostra web <http://www.ccooub.net/> o <http://www.ccooub.net/portada.htm>) poden ser enteses de diferents formes: jocs de poder, problemes personals, incompliment del programa electoral, presa de decisions deixant al marge als responsables d'administració, professorat, docència, convergència europea, innovació i transferència del coneixement. Malgrat això, entenem que aquests fets lluny de ser anecdòtics, intensifiquen la preocupació que ja hem manifestat en d'altres ocasions davant la deriva en la que es troba la UB i el model que els seus governants estan impulsant. Cal més transparència, més informació amb dades clares, menys il·luminats i més bon gestors, i que la comunitat universitària s'impliqui en un debat que és central: cap a on va la UB? Quin model d'universitat s'està construint?

En les circumstàncies actuals cal demanar responsabilitat al Rector i al seu equip de govern, però també a la Gerència i al Consell Social, no tan sols pel que fan, sinó també pel model universitari que estan impulsant amb la solidaritat del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa i sense la participació de la comunitat universitària. On està el model d'Universitat pública, de qualitat, ben gestionada i democràtica que hem de construir i defensar?

